

Blandingsprodukt af begge Slags. Yderligere er det forklaret, at Kunderne var vante til den Betegnelse, Varerne fik ved Omfaktureringen, og at denne derfor skete for at undgaa Reklamationer.

2) Endvidere paastaar Anmelderen, at Oliefabrikken hovedsagelig om Sommeren har blandet „en vis Procent Palmkærnolie i Cocosolie for at opnaa en større Fasthed, resp. højere Smeltepunkt, og da den udførte Cocosolie . . . er et Affaldsprodukt fra denne raffinerede Cocosolie, vil der altsaa i den udførte Olive være en, om og meget ringe, Procent Palmkærnolie, som jo imidlertid ikke er et rensset Produkt, men tværtimod et Affaldsprodukt“.

I saa Henseende er det ganske vist af en tidligere ved Fabrikken ansat Funktionær anført, at han har haft Smagsprøver i Hænde af en Vare, der var en Sammenblanding af Kokos- og Palmekærneolie, men her overfor er det under Eds Tilbud af Fabrikkens tekniske Leder forklaret, at der ikke i Fabrikken er blandet Kokosolie og Palmekærneolie sammen, f. Eks. for at gøre Kokosolien fastere. Det samme er under Eds Tilbud forklaret af flere af Oliefabrikkens Personale. Desuden har de paagældende Personer — ligeledes under Eds Tilbud — forklaret, at heller ikke Affaldsolierne (Kokos- og Palmekærnekretensia) har været blandede sammen. Derimod er en saadan Sammenblanding af Kretensia sket paa Teutonia, hvor man intet Hensyn har haft at tage til Toldvæsenet. Teutonia vil herved forklare de ovenfor under 1) omhandlede kontraktlige Varebetegnelser.

3) Anmelderen anfører dernæst, at en Sammenligning af Priserne for den raa Palmekærneolie og den udførte Olive vil vise, at Prisen for sidstnævnte saa at sige altid har været betydelig ringere end Prisen for den indførte Olive.

Af denne Omstændighed kan der imidlertid ikke sluttes noget med Hensyn til Anklagens Hovedpunkt, at der er udført Kokosolie for Palmekærneolie. Desuden har Udtrykket „saa at sige altid“ ikke fundet nogen Bekræftelse gennem den foretagne regnskabsmæssige Undersøgelse. I øvrigt henvises til Fremstillingen nedenfor (Afsnit Kretensia).

4) Anmelderen har endelig i Skrivelse af 31. Januar 1914 opgivet en Række Vidner, der var ansatte paa Aarhus Oliefabrik eller ved Teutonia i Harburg.

Afhøringerne af disse Personer har paa intet væsentligt Punkt støttet den af Anmelderen i ovennævnte Skrivelser rejste Anklage.

Den af Generaltolddirektoratet foranstaltede Undersøgelse har omfattet hele det Tidsrum, 1903—14, hvori Fabrikken har haft Bevillinger til Toldgodtgørelse ved Udførsel af Olive, men ganske særlig Aarene 1910 og 1911, i hvilke Indførselen af Palmekærneolie har været langt større end i de andre Aar. Med Hensyn til Sesam-, Jordnød- og Bomuldsfrøolie, for hvis Vedkommende Toldgodtgørelserne har været forholdsvis ringe, har Undersøgelsen ikke givet Anledning til videre Bemærkning.

De Bevillinger, hvorom det drejer sig, hjemler Fabrikken Ret til Toldgodtgørelse ved Udførsel af indfortoldede i Fabrikken rensede og afdampede Olier under forskellige nærmere Betingelser, blandt hvilke bemærkes for Palmekærneoliens Vedkommende, at der ikke paa Fabrikken maatte presses tilsvarende Olier af indførte Palmekærner, og for alle Oliers Vedkommende, at der afgaves Forsikring paa Tro og Love om de udførte Oliers Beskaffenhed og Oprindelse.

I Henhold til de afgivne Forklaringer maa Forholdet i øvrigt antages at være følgende:

Fabrikationen.

Foruden Presning af Olier af forskellig Slags, hvilket er Fabrikkens Hovedvirksomhed, har den i 1910—11 indført betydelige Mængder raa Palmekærne- og Kokosolie til Rensning. Denne Rensning er sket saaledes, at Tønderne, indeholdende raa Olive, er tømte ud paa de Ledninger, der fører fra Presserne til Rensseriet, efter at Ledningerne saa vidt gørligt var udtømte for at undgaa Infektion af andre Olier.

Ved Rensningen fremkommer der dels et rensset Produkt og dels en Affaldsolie, den saakaldte Kretensia. Det nærmere Forhold mellem disse afhænger af det